

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822170778608/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

WILLIBALD

(tager sin Kaaarde ud af Frakken og lægger den paa Bordet, gaar op
imod Baggrunden).

FRUEN

(i en fristende Tone).

Og det er den, Du har elsket, Rathen, elsket
højest af alle Mennesker, højere end mig, din
Hustru, det er din Dreng, din Søn, dit eget Kød
og Blod.

OBERSTEN.

Men der er skrevet, om dit ene Oje forarger
Dig, saa riv det ud.

FRUEN.

Ogsaa, om Du selv gaar til Grunde derved?

OBERSTEN.

Ja netop saa. Det er netop disse Hensyn
til min egen, lille Person, som skal sættes til
Side — saaledes som jeg har maattet glemme dem
Gang efter Gang overfor Fjenden.

FRUEN.

Jeg glemmer ikke det ene, at det er mit
Barn (med stærkt Eftertryk) og dit.

OBERSTEN.

Og Du tror, det falder mig let. — Men hvori
ligger vel min Ret uden alene i Ansvaaret overfor